

عنوان مقاله:

اثر بخشی قصه درمانی بر کاهش پرخاشگری کودکان بی سرپرست

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احسان فرهادی شوربلاغی - دانشجوی دکترای روانشناسی بالینی دانشگاه علم و فرهنگ تهران

ملیحه افخمی اردکانی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی یزد

زکیهالسادات مسعودی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی یزد

خلاصه مقاله:

پرخاشگری یکی از شایعترین مشکلات کودکان و یکی از دلایل مهم ارجاع آنان به روان درمانگر است. هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی قصه درمانی بر کاهش پرخاشگری کودکان بی سرپرست مرکز علی ابن ابی طالب شهر یزد بود. جامعه آماری در این پژوهش کلیه کودکان بی سرپرست این مرکز در سال 1395 بودند. بدین منظور تعداد 30 نفر از آنان به روش نمونهگیری تصادفی انتخاب شدند و در دو گروه آزمون 15 نفر و گروه کنترل 15 نفر جایدهی شدند. ابتدا مربیان هر دو گروه آزمونو گروه کنترل پرسشنامه پرخاشگری رابطه ای را تکمیل نمودند و سپس گروه آزمون به مدت 10 هفته و هر هفته به مدت 2ساعت در جلسات قصه درمانی شرکت کردند. پس از 10 جلسه شرکت گروه آزمون در جلسات قصه درمانی مجددا مربیان دوگروه پرسشنامه پرخاشگری رابطه ای را تکمیل نمودند و داده های جمع آوری شده و نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد کهفرضیه های این پژوهش مورد تایید قرار گرفتند و به عبارتی قصه درمانی بر کاهش پرخاشگری رابطه ای، پرخاشگری جسمانیو پرخاشگری واکنش کلامی، پیش فعال کودکان بی سرپرست تاثیر گذار بوده است.

کلمات کلیدی:

کودکان بی سرپرست، پرخاشگری، قصه درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777388>

